

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Nevhsii, 1687

Forma absolutionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36005

suarità & integrè confiteatur, remotâ stultâ illâ quorundam verecundiâ, qua præpediti, suadente Diabolo, peccata confiteri non audent.

Si Pœnitens numerum, species, & circumstantias peccatorum explicatu necessarias, non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget, ut quantum novit, vel tempus saltem peccati, si aliter nequeat, explicet.

Caveat verò, ne curiosis aut inutilibus interrogationibus quenquam detineat, præsertim juniores utriusq; sexus: vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interroget, ne scandalum patiantur, indeq; peccare discant.

Demum auditâ confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones, ac monitiones, pro ut opus esse viderit, paternâ charitate adhibebit, & ad dolorem, & contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atq; ad vitam emendandam, ac melius instituendam inducet, remediaq; peccatorum traderet.

Postremo datâ & præmissâ tali instructione, salutarem & convenientem satisfactionem, quantum spiritus & prudentiâ suggesserit, injungat, habitâ ratione status, conditionis, sexus, ætatis, & dispositionis pœnitentium. neq; semper maximam pro mortalibus pœnitentiam injungat, ne infirmiores deterreat, neq; passim pro gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id verò ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad prætritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat: veluti avaris eleemosynas, libidinosi jejunia, vel alias carnis afflictiones; superbis humilitatis officia, desudosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facilè recidentibus, utilissimum fuerit Consulere, ut sæpè, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus confitentur, & si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsi Sacerdos, non applicet: neq; à pœnitentibus quicquam tantam ministerij sui præmium petat vel accipiat.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, & quibus conferenda vel neganda, vel differenda absolutio: ne absolvat eos, qui talis beneficij sunt incapaces: quales sunt, qui nulla dant signa gloriæ, qui odia & inimicitias deponere, aut aliena, si possint, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, & vitam in melius emendare nolunt; & qui publicum Scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, & scandalum tollant; neq; etiam eis absolvat, quorum peccata sunt superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis, & censuris, quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio) sed prius, si potest, cui debet satisfaciatur: ac si periculum evaserit, & aliqua ratione superiori, à quo aliàs esset absolvendus, se tere teneatur, cum primum poterit, coram eo se sistat, quicquid debet, præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox & loquenda ægrum defici, nutibus & signis conetur, quo ad fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere, quibus utcum, vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios tenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam, sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim, iuxta gravitatem morbi, aliquâ oratione, aut levi satisfactione impositâ, & acceptatâ, absolvantur pro ut opus fuerit. Cum rudibus, simplicioribus & rusticis studeat ante absolutionem elicere eum contritionis vel attritionis.

FORMA ABSOLUTIONIS.

Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit, injunctâ ei prius, & acceptatâ salutaris pœnitentia, primò dicet.

Mreatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis perducatur te ad vitam æternam. Amen.

C

Dein

Dein dextrâ versus pœnitentem elevata dicit.

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens & misericors Dominus. Amen.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat, & ego autoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, (suspensionis) & interdicti, in quantum possum, & tu indiges.

Deinde.

Ego te absolvo à peccatis tuis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita B. Mariæ semper Virginis, & omnium Sanctorum, & quicquid boni feceris, & mali sustinueris, sit tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ.

Amen.

In frequentioribus autem & brevioribus confessionibus omitti potest Misereatur, aliquando etiam, si necessitas urgeat, & status pœnitentis permittat, Dominus noster, sicut & Passio Domini, ut in periculo mortis, vel intercurrente alia improvisa turbatione, & tunc sufficit solum dicere: Ego te absolvo ab omnibus censuris & peccatis tuis, In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Amen.

DE ABSOLUTIONE AB EXCOMMUNICATIONE

IN FORO EXTERIORI.

SI potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit à superice, & in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: *In formâ ecclesiæ consuetâ absolvat.* Sequentia servanda sunt.

Primo. Ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, pris, si potest, satisfaciatur. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, ut saltem, si eum præstare non potest, juret, se, cum primum poterit, satisfacturum.

Secundo. Si Crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum a eo exigatur, de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue, ne deinceps delinquat contra illum canonem, vel decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Deniq; hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroq; genu flexo in humero (si vir sit) usq; ad camisiam exclusivè nudato virgâ aut funiculis leviter percutit sedens, dicendo totum psalm. *Miserere cum Coria Patri, &c.*

Deinde surgit, & aperto capite dicit.

Kyrie eleyson, Christe eleyson, Kyrie eleyson: Pater noster. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. *V.* Salvum fac Servum tuum (vel ancillam tuam.) *R.* Deus meus sperantem in te. *V.* Nihil officiatur inimicus in eo (vel in ea.) *R.* Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. *V.* Esto ei Domine turris fortitudinis. *R.* à facie inimici. *V.* Domine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus &c.

Oremus.

DEus, cui proprium est, misereri semper, & parcere, suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum, (hanc famulam tuam) quemquam) excommunicationis sententia constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Mox